

Sygn. akt V CSK 349/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

w sprawie z wniosku M. B.
przy uczestnictwie A. B.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

**zwraca skargę kasacyjną uczestniczki postępowania Sądowi
Okręgowemu w B. w celu usunięcia dostrzeżonych braków -
skarga nie zawiera uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestniczki A. B. od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 7 lutego 2019 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna spełniać powinna wszelkie wymogi, wynikające z treści przepisów art. 398⁴ § 1-3 k.p.c. Jednym z wymagań, które musi spełniać skarga kasacyjna, jest zamieszczenie w niej wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Jeżeli skarga nie zawiera tych elementów, przewodniczący w sądzie drugiej instancji powinien wezwać skarżącego do usunięcia braków. Dostrzeżenie braków skargi kasacyjnej po jej przedstawieniu

Sądowi Najwyższemu obliuguje ten Sąd do zwrócenia skargi sądowi drugiej instancji w celu ich usunięcia (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przesądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego, polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. W odniesieniu do skargi kasacyjnej zachowuje aktualność utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym wymagania obecnie uregulowane w art. 398⁴ § 1 pkt 2 i § 2 k.p.c. mają samodzielny byt i nie mogą być traktowane zamiennie (zob. postanowienia SN: z dnia 29 czerwca 2005 r. V CSK 5/05, niepubl.; z dnia 14 lipca 2005 r. III CZ 61/05 niepubl.; z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 18/05, niepubl.). Spełniając wymóg skargi kasacyjnej określony w art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarżąca powinna zawrzeć w niej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i wniosek ten uzasadnić, wskazując na występowanie w sprawie przynajmniej jednej z okoliczności stanowiących przesłanki tzw. przesądu, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i przedstawić odpowiednie argumenty prawne, uzasadniające występowanie ściśle określonej w ustawie przesłanki. Sąd Najwyższy nie jest przy tym zobligowany wywodzić tych okoliczności z uzasadnienia skargi kasacyjnej.

Rozpatrywana skarga zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania, jednak pozbawiona jest uzasadnienia tego wniosku, przy czym jest to brak usuwalny.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.